

Od teh zopet je 37 oseb, ki imajo več kot 1 milijon kron letnih dohodkov; 1483 oseb pa imajo več kot 100.000 kron letnih dohodkov. Kako se ostalim godi, je pa itak znano...

Odstopil je ogrski poljedelski minister grof Bela Serenyi, češ da se njegovi kmetijski nazori ne strinjajo več z mnenjem skupne vlade, ki hoče vstvariti „prijateljsko razmerje“ z balkanskimi narodi na troške avstro-ogrskih kmetov.

Čehi za Balkan. Za Srbe, Bulgare in Črnogorce so nabrali avstrijski Čehi v času vojne več kot 800.000 kron in blaga za več kot 270.000 kron vrednosti. To je pač jako veliko. Za avstrijske obmejne vojaške in za avstrijski „Rdeči križ“ pa niso imeli Čehi niti enega vinarja... Tu se pač natanko vidi, kam pes taco moli...

Razpustila je oblast češko-narodno društvo „Barak“ v Kralji. Gradbeni zaradi izgrediv proti vojaštvu in veleizdajalskih činov.

Ljudsko štetje na Rumunskem je imelo tale uspeh: Rumunska šteje 7½ milijonev prebivalcev, to je za 1 milijon več kakor l. 1899. Glavno mesto Bukarest šteje 350.000 oseb. Rumunska je torej razven Turčije največja balkanska država.

Premoženje papeža se da le ceniti, kajti natančne seznamke se drži tajno. Po listu „Italia“ znaša papežev premoženje okroglo 2120 milijonev lir, tako da ima papež vsak dan okroglo 411 milijonev lir dohodka. Da papežu pri takih razmerah ni treba „na slami ležati“, kakor lažejo to odušaki klerikalni listi, nam bode pač vsakdo lahko veroval!

Popolno zaupanje

pridobile so si

Zvezda

Križcom

MAGGI

jeve

kočke

(gotova goveja juha)

MAGGI

po 5 vinarjev

pri vseh gospodinjah.

Ime MAGGI jamči za

takojšnjo pripravo

in izvrstno kakovost.

Dopisi.

Št. Vid pri Ptuj. Občine Vareja, Dravce, Jurovec, Pobrež in Lancaves, ki so všolane v okrožje ljudske šole Št. Vid, stavile so na krajni šolski svet prošnjo, da naj ta nato deluje, da se bode v šoli več oziralo na poduk v nemškem jeziku, tako da ne bode več treba deco pri 6 razredni domači šoli še v Ptuj ali na Breg pošiljati. Krajni šolski svet v Št. Vidu imel je dne 12. t. m. svojo sejo, na kateri se je s to prošnjo pečal. Sklenilo se je ednoglasno (tudi g. katehet je zato glasoval), da se prosi c. kr. deželni šolski svet za povišanje poduka v nemškem jeziku, to pa z uresničenjem novega načrta poduka. V 2. in 3. razredu naj se prične z podučevanjem nemščine, v 5. in 6. razredu pa naj se popolnoma nemško podučuje. Prebivalstvo omenjenih občin je nad tem prepotrebno sklepom jako veselo in močnem v krajnem šolskem svetu hvaležno. Čast tem možem! — Našemu poročilu o božični slavnosti pri gosp. Schosterschu moramo še dostaviti, da sta bila tudi navzoča načelnik krajnega šolskega sveta g. Wedenig in občinski predstojnik iz Vारेje g. Zemljak. Le ostalo učiteljstvo smatralo je za nepotrebno, udeležiti se te veselice za vbogo šolsko mladino...

Sv. Barbara pri Vurbergu. Na 24. avgusta 1912 je zbolel na naglem 78 let stari posestnik J. P. v Jablancah, fare sv. Barbare pri Vurbergu, in ko se bolezen drugi dan shujša,

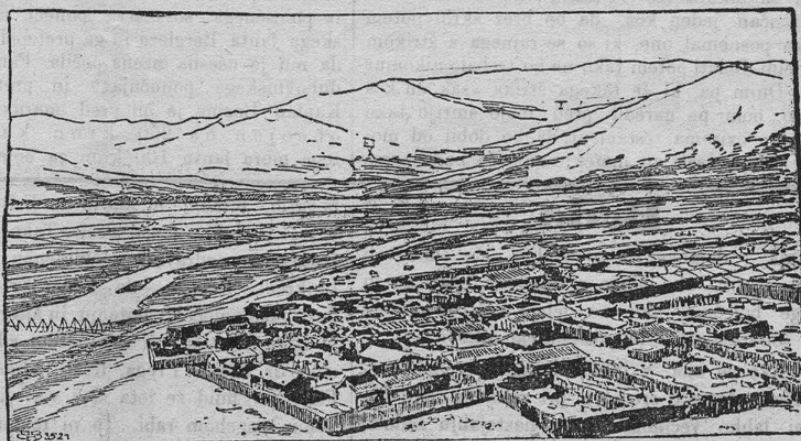
prosi bolnik, da bi mu poslali po duhovnika, da bi še sprejel sv. sakramente, ker se je čutil, da bo moral umreti. Njegov sosed J. Š. grě še tisti popoldan na pot k sv. Barbari, (bilo je ravno v nedeljo) in prosi g. župnika, da bi šli hitro kak je mogoče P. s sv. sakramenti spreviditi in za zadnjo pot pripravili, ker je nevarno zbolel in že težko govori. Komaj je Š. to prošnjo enega umirajočega izgovoril, razsrdil se je gosp. župnik grozno in je vrešal in vpil nad Š. iz vsega grla, zakaj ni predpoldnom prišel, ker popoldan on takih potov ne opravlja itd. In ko je Š. ves prestrašen za to nepričakovano zmerjanje še le prosil, ker bolezen napreduje uro za uro hujše in želja umirajočega se ne bo mogla več spoint, je zavrešal župnik med drugim zmerjanjem ves srdit: „Ste pač sami osli!“ S tem zmerjanjem je bil Š. od gosp. župnika odpravljen in ni vedel, ali bo prišel na spoved ali ne. Ko je Š. domu prišel, bil je ves prestrašen od tega, kar je doživel in je rekel, da v njegovem življenju ga nikdo več ne bo pripravil, da bi on kedaj več za kakega bolnika po dubovna šel, še za svojo ženo ne... Kmalopotem pa pride gosp. župnik spremljan od mežnarja in enega velikega črnega psa s sv. Rešnim telesom, pes naprej, v sobo bolnika, ter se pri vratih vsede. Ko gosp. župnik bolnika s sv. sakramenti sprevidi, zapusti hišo in se ne zmeni za zahvalo, katera se mu je izrekala za to pot. Na 28. avgusta pa je P. umrl in se je naročilo na 30. avgusta ob 8. uri v jutro pogreb in mrtvaška opravila z eno črno sv. mašo. Ker je pa do cerkve sv. Barbare skoro eno uro daleč in je takrat bila tudi huda pot, so prišli pogrebci z umrlim P. en četrt ure poznej k cerkvi. Gosp. župnik pa ni mogel dočakat, temuč je mrtvaška opravila brez mrtvega P. in žlahte, kakor je navada, opravil in k zadnjem delu sv. maše prilazijo pogrebci. Pri dokončanem pogrebu pa je šel sin tega rajnega P. z imenom Franc P. na prošnjo njegove mačehe Katarina P. z njo v farovž vprašat za račun pogrebnih stroškov. Kak je Franc P., komaj od groba svojega očeta stopil v sobo župnika, zagromi ta nad njim z ogromnim glasom: „Veste vi, ta je še ni bil pri meni oglašen in ko bi jaz to pred vedel, jaz bi ga ne bil šel spovedat, in jaz vam povem, ko bi jaz šel popred v knjige gledat, da tukaj ni oglašen, bi ga ne bil šel spovedat in bi ne bil nikomur odgovoren zato. Tudi mrtvaška opravila ste zamudili, pa zato mi ni nič mar.“ Pa za račun in plačilo mu je pač mar. Kak težko so te besede tega dušnega pastirja sina umrlega P. v tistem trenutku zadele, ko je komaj še od groba svojega očeta se vračal, si lahko vsak bralec sam misli. Na tiste tolažilne besede tega dušnega pastirja odgovori sin: „Moj oče so bili že stari mož in so si šele pred ne dolгим časom kupili to posestvo v tej fari in gotovo niso vedli, da bi se morali tukaj oglasiti, da stanujejo v tej fari; so pač stari ljudje, ki si ne vejo pomagati; jaz pa ne stanujem pri njih.“ Nato zavpije župnik:

„Tisto tak vem, da vi tam ne stanujete, vas jaz tak ne poznam.“ — Gosp. župniku tem potom priporočamo, da naj si priuči boljših manir. Kajti ljudje niso osli in ne zahtevajo od njega ničesar zastonj!

Pohorje pri Hočah. Bržčas je torej današnje postopanje hoškega župana izpolnitev Baznikovega testamenta. Hoški rihtar Vernik namreč razpošilja pisma Pohorskim volilcem in jih sladko vabi v razgovor k sebi doli v dolinico, v svojo toplo hišico. In tukaj lepo zabrenka vse svoje „Bazniško“ štimane strunice, da bi Pohorci ja volili „kristjansko“ misleče in ne „brezverske“ može. „Štajerc“, slutiš, kam pes taco moli? Kaj pa, da! — Torej glej, „prekristjanski“ gospod župan Tonek v dolinski Hoči, zastonj je tvoje delo, zastonj so vse sladke besedice, zastonj vse zanjke, mi Pohorci bomo vseglah volili, kakor nam kaže, kakor mi sami vemo, da je za nas potrebno in najboljši. Nikar se ne hlinite in šopirite s prevelikim „kristjanstvom in verstvom“, mi njega globokost prav dobro poznamo. Mi sami pa smo pravi in pošteni „kristjani“, mi verujemo v našo vero, mi prihajamo k službam božjim. In naše kristjanstvo in naša vera je odkritosrčna, izvira iz čistega srca, in se s političnimi nagibi nikakor ne da strinjati. Nič ne govorite torej Vi o kristjanstvu in veri, Vi ki ga nikdar nimate v srci in ga nikdar niste imeli. — Gosp. župan Anton Vernik iz Hoč, ne gre se vam in vašim pristašem za vero, — ne, ne, mi Pohorci predobro vemo, da mora pri vas v političnih zadevah „vera in kristjanstvo“ na bojišče in s tem žalostnim sredstvom se vsikdar dosti gimpelnov polovi. Pa mi Pohorci imamo fini zrak planinski, fino vodo planinsko, ter zdrave možganice. Le kakšnih treh trmoglavcev bo v celi naši veliki in razširjeni občini Pohorje, in tem ste možgane in srca poparali vi, vi „čezverci“ iz zadahle vaše doline. Nič se ne brigajte za naše volitve, g. Vernik s svojim štabom, mi Pohorci se tudi za vaše volitve nikdar brigali nismo. Brigajte se raje za vaše hoške razmere, kar bo bolj zdravo in prijetno za vse ove uboge dušice, ki morajo po hoških cestah do kolenah po blatu gaziti. Dosti smrdi po hoških razmerah, tja porinite svoj nos, s svojih dolžnosti kot župan se držite, nas Pohorce in naše občinske volitve pa pustite čisto pri miru! Pohorski volilci.

Pohorje pri Hočah. V kratkem se vršijo pri nas znova občinske volitve. Nam Pohorcem je ta stvar čisto naravna, ker je postavni čas sedaj dotekel in nas volitve popolnoma nič ne razburjajo ali vznemirijo. Zato se nam pa kaj čudno in smešno zdi, da se drugi ljudje iz drugih občin, katere Pohorska občina popolnoma nič, no pa že desetkrat čisto in čisto nič ne briga, za naše volitve neznansko interesirajo in sicer s tako strastjo, kakor ko bi od izida teh volitev njih posmrtno zveličanje bilo odvisno. Čudni voleki! Srečni smo, zelo srečni, ker imamo našim volitvam močnega in imenitnega pokrovitelja iz tujih krajev, in ta nihče drugi

Mongolska.

Die Mongolei-Hauptstadt Urga

Kakor znano, je Rusija zdaj v veliki nevarnosti, da se zaplete v vojno s Kitajsko. Gre se za mongolsko pokrajino. Mongolska plemena hočejo namreč neodvisna postati. Glavno mesto Mongolske je Urga, kate-rega sliko prinašamo. Urga leži ob reki Tola in na cesti v glavno kitajsko mesto Peking. Skupaj šteje okroglo 25.000 prebivalcev. A mesto ima velikanski ptujski promet. Zlasti buddhistični romarji se tam zbirajo. Tako pride vsacega julija meseca do 100.000 ljudi v Urgo, na septem-

skem sejmu pa do 200.000 oseb. Leta 1871 so Rusi to mesto zasedli in od tega časa ima tu ruski konzul svoj sedež. Urga je danes tudi sedež najvišjega mongolskega duhovnika.

Nahirajte nove naročnike!

ni kakor on sam, gospod rihtar in župan iz Hoč, gospod Tone Vernik. Do danes še ne vemo, je-li njegova osebna naklonjenost do nas "hribovčanov" vzrok njegovih prevzvišenih simpatij do naših volitev, ali ima za to visoke ukaze zastran bogve katerih visokih gospodov, ali kaj ga henej štor, da ga tolikanj srbijo in skrbijo naše volitve na Pohorju. Spomladi preteklega leta se je sloviti g. kaplan Baznik iz Hoč tako neznansko zabrigal za naše občinske volitve in jih je kar črez gosposko oblast siloma sam hotel nakomandirati za celo leto prezgodaj. Kaplanček Baznik si je kaj hudo posmodil takrat svoj preneglo vohajoči nos in je kmalo potem v pomirstvo svoje notranje razburjenosti dobil en hladni prostorček tam doli ob hrvaški meji. Dobro mu, kajti tam je bliže Hrvatom in Srbom! Hoški g. rihtar Tone Vernik in kaplan Baznik sta vendar bila vedno zvezana v nerazrušljivem prijateljstvu, sta vedno delovala pod eno kapo z istimi željami, z istim plamenem navdušenjem za njihove presvete namene in cilje. Mi Pohorci pa smo — možje in ne igrača v roki drugih!

Rajhenštajn. Mi rudokopi bili bi radi imeli svojo sv. mašo na Rajhenštajnu ob sv. Barbari po navadi v cerkvi sv. Neže, katera je podružnica koprinčke fare. Prosili smo č. gosp. župnika Janez Prešerna, da bi imeli sv. mašo. Ali župnik se vstavlja, da ne grejo sv. maše brati zaradi miši in polhov, ki se v cerkvi nahajajo. Zaradi tega smo mi od č. gosp. župnika zapuščeni in smo si morali sv. mašo v drugi fari v Rajhenburgu plačati. Prosim gospod urednik, da vzamete eno novo krtačo in dobro okrtajte našega č. g. župnika, da bomo za drugo leto doživeli kaj boljšega. — (Op. uredništva: Za danes ne bomo temu dopisu prav ničesar pristavili. Upamo namreč, da bode g. župnik v bodoče želje svojih faranov bolj vpošteval. Kajti duhovniki morajo vendar v prvi vrsti Kristove nauke izvrševati!)

Od sv. Lovrenca slov. gor. Dne 30. decembra našli so v neki kolarnici obesnega 68 let starega želarja Janeza Čeh iz Graduška; staremu se je bojda zmešalo. Obžalujemo za rajnim ter sveti mu naj večna luč. — Veliko bolj obžalovanja vredni so pa tisti, kateri se v celem Gradušku kak največji modrijani oziroma zlo pametni računijo, da bi se skoraj za vrv (štrik), za katerega je rajni Čeh visel, celo stepli, ker so hoteli vsak velik kos imeti. Med temi je bil še celo sin rajnega, kateri je tudi en kos odnesel. Radovednost nas tare, kaj bodo zdaj ti zaslepljenci (sicer imena še nikoli zamolčimo) s tem štrikom počeli? Gotovo bodo zdaj pristopili v "coprnski" klub in bode zdaj prva njihova rajza s tem štrikom, glazovnate gore iskat. Mogoče mislijo tudi ti lahkomišleci, s pomočjo tega štrika veliki bogataši postati, ker rečejo, da ima ta štrik čudno moč v sebi. Ako je to res, da se da lahko skoz tak štrik tudi bogat postat, napravil bodem celo našo faro srečno ter bogato, tako da se bodo iz Amerike k nam selili, ne pa od nas tja. Naredil sem sicer tak sklep! Za enega človeka je sem ali pa tja, je več ali pa manj; svet se tudi za enega ne bo podrl. Naredim tudi jaz temu jednak zločin in sicer za tako dolgo vrv (štrik), da bo dobil vsak Lovrenčan jeden kos, da bo brez skrbi potem lahko posnelal one, ki so se rajnega s štrikom razdelili. Delati potem tako ne bo trebalo nikomur več! Onim pa, ki že takega štrika vsak en kos imajo, bom pa naredil pred mojo smrtjo tako oporoko oziroma testament, da bo dobil od mojega štrika vsak en meter; mogoče bodo spra-

vili potem tako moč skupaj, pa bodo celo hodili v megle gledat kaj "hudovrjaki" delajo in da bodo celo vraga poklicati zamogli ... Oh ti ljuba pamet, kaj si tak okrogla!

Novice.

Ljubi „Štajerc“! Neki kmet sedel je zvečer rad v gostilni, kar je seveda njegovo ženko hudo jezilo. Vsled tega je sklenila žena, "da bode moža s strahom na boljšo pot spravila. Preoblekla se je in našemila in čakala za nekim drevesom. Ko je kmet pozno v noči proti domu korakal, stopila je izza drevesa. "Kdo si?" vprašal je kmet malo razburjen. "Jaz sem vrag", zamrmrala je našemljena žena. "A tako", dejal je potem kmet; "ti si vrag? No, pojdi sem in daj mi roko, kajti jaz imam tvojo sestro za ženo ...". Neki advokat je zagovarjal dva tatova, od katerih je prvi ponoči, drugi pa po dnevu kradel. V svojem zagovoru dejal je advokat: "Državni pravdnik smatra pri mojemu prvemu klijentu za obtožilo, da je v nevarni temni noči kradel. Pri drugemu klijentu pa zopet trdi, da je obtožilo, ker je kradel ob belem dnevu. Vprašam torej gospode porotnike: kedaj pa naj potem človek sploh krade?" ... Mož (k ženi): "Ne, Reza, ta večni prepis s teboj ne morem prenašati; še danes si vzamem življenje!" — Žena (odgovori): "Le poskusi, potem jo bodeš pa dobil!"

Težka rudarska nesreča. Na otoku Jasso v severni Japonski so se v rudniku Sappore razstrelili plini. Več kot 240 rudarjev je bilo ubitih ali težko ranjenih. Mnogo je živih v podrti jami, a doslej še niso mogli do njih priti.

Grozne posledice mučenja živali. 4 letni sinček in 6 letna hčerka posestnika Marinelli v Skopi na Goriškem, sta se igrala z veliko domačo mačko. Trpinčila sta žival na ta način, da sta ji privezala papir na rep ter ga zažgala. Končno je mačka vsled bolečin zdijvala ter skočila otrokom v obraz in ga popolnoma razmesarila. Krvava sta padla otroka na tla; mačka ju je grozno obgriznila; do možgan so se zadrli njeni zobi. Deček je bil takoj mrtev, medtem ko je deklica šele po hudem trpljenju izdihnila. Neki sosed je prišel otrokom na pomoč. A zbesnela mačka skočila je tudi njemu v obraz in mu izpraskala obe oči. Končno so steklo žival ubili.

Iz Spodnje-Stajerskega.

O štajerskem deželnem zboru in zlasti o velikanski škodi, ki jo povzroča slovenska obstrukcija, ter o skozinskih zlagani brošuri dr. Benkoviča prinesli bomo v prihodnji naši številki zanimive članke, ki smo jih morali danes zaradi pomanjkanja prostora izpustiti.

Kaplanove klofute. Poročali smo svoj čas, da je kaplan Janez Bozina v sv. Jurju sl. gor. iz političnega sovraštva ponoči napadel kmetškega fanta Bergleza in ga pretepel tako surov, da mu je ušesna mrena počila. Fant je šel tega duhovniškega ponočnjaka in pretepača tožiti. Kaplan Bozina je bil pred mariborsko sodnijo obsojen na 200 kron kazni; poleg tega mora fantu 100 kron za bolečine in polo-

vico sodnijskih stroškov plačati. Ta nevredna Gol kaplan je prišel jako dobro iz tega blata, kajle so pravzaprav bi moral zaradi težke telesne poškodbe par mesecev v ječo. A moralno je italeca, kot ponočnjak in pretepač obsojen. Ako bi fant šale, še nadalje napadal, znalo bi se mu prigoditi, da da kdo — nazaj udari. In to bi bilo pravi tem zdravo!

C. k. veteransko društvo v Ptuju imelo je Zgodn 6 t. m. svoje letno občno zborovanje, kigorela je bilo kakor vedno prav dobro obiskano. Predreti, sedoval je g. Val. Vedernjak, ki je na bolan vzoče, zlasti došlega župana g. Jos. Orniga pa prisrčno pozdravil in se tudi v preteklem letu go umrlih članov, zlasti častnega načelnika g. Morela Martschitsch s toplimi besedami spomirlička njal. Računski zaključek tega vraga društva Vs kaže 9678 K 42 h dohodkov in 2864 K 05 h izdatkov; torej znaša premoženje društvoje p 7613 K 65 h. Društvo je imelo v preteklem izpla letu velike izdatke. Le za bolniške in pogrebnebi troške se je izdalo 2134 K 92 h. Vestnemuav de blagajniku g. Jauschowitzu se je ednogel z glasno absolutorij podelilo. Društvo šteje danes. Go 75 častnih, 54 podpornih in 204 izvršujočih je članov. V novo vodstvo se je izvolilo sledečnega gg.: Valentin Vedernjak (ednoglasno za K načelnika), Aidnik in Koss (kot namestirchu nika), Jauschowitz, Dasch, Kuko:6 09 wetz, Samuda, Rakuscha, Omulez, De Fian, Tscheteritsch, Persil, Erjmar hartitsch ter Franz (odborniki) an iz Wanda, Schmerda, Kriwetz, To-terih manitsch, Beranitsch in Saischeglor 2 (namestniki). Potem je imel župan g. Ornigm. 2 navdušen nagovor, ki so ga sprejeli z velikim O odobravanjem. Upamo, da bode to vrlo društvo Retj tudi v novem letu uspešno napredovalo!

Umrli je v Studencih pri Mariboru dolgoletnijer občinski predstojnik g. Leopold Schmuken-sne schlag N. p. v m.!

Za obmejne vojske nabrala je tržka občina S Konjice svoto 118 K 20 h, ki se jo je svojemun v namenu odposlalo.

Sejem v Ptuj. Dn 7. t. m. se je vršil v ko Ptuj goveji in konjski sejem. Prignalo se je ječi p 1012 kôsov goveda in 310 konjev. Dn 8. tte p m. se je prignalo na svinjski sejem 930 svinj,plizn Prihodnji goveji in konjski sejem se vrši dnei s 21. januarja, prihodnji svinjski sejmi pa dn 15. in 22. t. m.

Požig? Bivši občinski tajnik v Teharjihnar Miha Feguš pustil je svojemu sorodniku Praeu sta v bližini Ptuja spadajočo hišo na svoje ime zarjat 1800 K zavarovati. Ako bi se požar zgodil, I moral bi torej Feguš zavarovalnino dobiti. Inapad res je hiša pogorela. Ali Feguša, ki je zavarov-ikar valnino že dobil, so zdaj orožniki zaprli, ker se ga dolži goljufije in požiga.

Zaprl so orožniki večjo bando tatov in vlomilcev in jih oddali ljutomerski sodniji. Ta tatinska banda obstoji iz sledečih postopačev: Matija in Ana Simončič, Juri Stich, Tomaž Meznarič, Andrej Meznarič, Franc Vajda, Jože in Feliks Kosi. Goljufali so in kradli kakor srake.

Pobegnil je v Ameriko kmet Jos. Praznik v Zabukovju pri Celju. Preje je osleparil razne znance, m. dr. tudi tovarnarja Majdiča, za večje svote denarja. Sodnija zasleduje sleparja.

Fantovska bitka s krvavim izidom se je zgodila v Opločnici, seveda zaradi deklet. Stepli so se fantje Franc Gričnik, Alojz Košir, Jože Golob, Juri Berglez in Alojz Lubej. Lubeju so s polenom roko zlomili, Gričnik, Košir in Kolar pa so bili z nožmi smrtonovarno ranjeni. Končno so pričeli fanti kamenje metati, pri čemur sta

Beda

prihaja v domovje, ako zbolijo oče, mati ali eden otrok, ako imajo revmatične, gihtične in druge bolečine, ako ne delajo več, ne morejo več sobe zapustiti in potrebujejo oskrbe.

Ako se ima v takih slučajih reelno, preiskušeno domače sredstvo pri roki, se take bolezn lahko večinoma že v nastajanju zađuši, predno je prepozno. Seveda dandanes ni lahko, med od vseh strani ponujanimi brezštevilnimi domačimi sredstvi pravo izbrati najti.

Nočemo pretirati, ali resnično je istina, da

14 bogatih, mladih in starih za Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid“ doslej došla. Tako piše dr. Josef Estmeister, zdravnik v Wildenau, z. p. Aspach, Innkreis, Tirolsko, da Fellerjev fluid v vsak dan nastopajočem motenju in alternacijah zdravja izbornu služi. Ali neki drugi zdravnik, medicinc dr. Kittel, Praga, Kralj. Vinogradi, piše, da Fellerjev fluid že leta sem v svoji praksi z odličnim uspehom rabi. To ni reklama! V resnici istinito je, to sredstvo je proti raznovrstnim bolečinam dobro. Naši čitatelji naj imajo torej vedno ta preparat privravljen, da pravočasno pomagajo in povemo Vam iz izkušnje: Vaše

Vaše oči, živci, miškeljni, kite postanejo krepki, Vaše spanje zdravo, Vaše splošno dobrostanje prinaša zopet, ako rabite pristni Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid.“ Vbogajte našemu navetu, poskusite za 5 kron franko naročiti pri lekarnarju E. V. Feller v Stubici, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko). Tudi Fellerjeve staroznane odvajalne Rhabarber pilule z zn. „Elsapillen“ lahko proti raznim težavam želodca in za ureditev odvajanja kot preizkušeni, zanesljivi preparat najbolje priporočamo. Cene so te pilule tudi, ala 6 škatljic stane 4 krone franko.

c. reje. gotov